

REGLUGERÐ

um eftirgjöf á hinu fasta ársfjórðungsgjaldi fyrir venjulegan síma hjá elli- og örorkulífeyrisþegum.

1. gr.

Póst- og símamálastofnun skal fella niður hið fasta ársfjórðungsgjald af venjulegum síma hjá elli- og örorkulífeyrisþegum, með þeim skilyrðum, sem sett eru í reglugerð þessari.

2. gr.

Umsókn um niðurfellingu ársfjórðungsgjalds skal vera á sérstöku eyðublaði, réttilega útfylltu og undirrituðu. Eyðublöðin skulu afhent ókeypis í starfsmannadeild Póst- og símamálastofnunar og á póst- og símstöðvum.

Allar slíkar umsóknir skulu sendar starfsmannadeildinni, sem kannar aðstæður og afgreiðir málið síðan, sé skilyrðum reglugerðar þessarar fullnægt.

3. gr.

Skilyrði til að ársfjórðungsgjald megi fella niður eru:

- a) Að viðkomandi elli- og örorkulífeyrisþegi njóti óskertrar uppbótar á elli- eða örorkulífeyri (tekjutrygging), samkvæmt 19. gr. laga nr. 67/1971, um almannatryggingar.
- b) Að umsækjandi búi einn í íbúð, eða sé hann í hjónabandi eða öðru sambýli, þá uppfylli hver einstaklingur kröfur reglugerðar þessarar.

Umsækjandi telst þó uppfylla skilyrði þessarar greinar, ef sambýlismaður nýtur makabóta í stað óskertrar tekjutryggingar.

Jafnframt teljast skilyrðin uppfyllt þótt fólk undir 25 ára aldri dveljist á heimilinu, eða eldra, sem þar hefur ekki lögheimili, enda hafi viðkomandi elli- eða örorkulífeyrisþegi óskerta tekjutryggingu eftir sem áður.

Auk allra almennra íbúða sem um getur í upphafi 3. gr. b) nær grein þessi til leigu- og þjónustuíbúða fyrir aldraða og öryrkja, enda uppfylli hver einstaklingur skilyrði greinar þessarar svo sem fyrr getur.

- c) Að ekki sé annar sími í íbúðinni.

4. gr.

Heimild til niðurfellingar gjalds samkvæmt reglugerð þessari nær aðeins til hins fasta ársfjórðungsgjalds síma samkvæmt gjaldskrá en ekki til annarra gjalda, hvorki stofngjalda, gjalda vegna umframsímtala, aukabúnaðar, né annarra gjalda en fasts ársfjórðungsgjalds, sem nú eru í gildi eða síðar kunna að verða sett með gjaldskrá.

Rétthafar samkvæmt gjaldskrá þessari skulu hlíta almennum skilmálum um innheimtu símagjalda o. fl.

5. gr.

Þótt réttur elli- og örorkulífeyrisþegar til að fá hið fasta ársfjórðungsgjald síma fellt niður, sé viðurkenndur, fær hann ekki forgangsrétt til að fá síma umfram aðra umsækjendur.

6. gr.

Skýlt skal rétthafa síma, er fengið hefur ársfjórðungsgjald fellt niður, að tilkynna starfsmannadeild Póst- og símamálastofnunar þær breytingar sem á högum hans kunna að verða og raskað geta forsendum fyrir gjaldfrelsi hans. Misnotkun eða rangar upplýsingar varða missi réttinda samkvæmt reglugerð þessari.

7. gr.

Tryggingastofnun ríkisins lætur Póst- og símamálastofnun ársfjórðungslega í té skýrslu um þá elli- og örorkulífeyrisþega um land allt, sem óskertrar tekjutryggingar njóta, sbr. a-lið 3. gr. reglugerðar þessarar, ennfremur þeirra er njóta makabóta.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 1. gr. laga nr. 24 23. maí 1975, um breyting á lögum nr. 30/1941, um fjarskipti, til að öðlast gildi nú þegar og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 256 14. maí 1982, um sama efni.

Samgönguráðuneytið, 4. febrúar 1983.

Steingrímur Hermannsson.

Halldór S. Kristjánsson.

REGLUGERÐ**um framlög til eftirlauna aldraðra.**

1. gr.

Fé til greiðslu eftirlauna samkvæmt I. kafla laga nr. 97 1979 að undanskilinni uppbót samkvæmt 21. gr. laganna greiðist úr Atvinnuleysistryggingasjóði samkvæmt ávísun umsjónarnefndar eftirlauna, en Atvinnuleysistryggingasjóður endurkrefur ríkissjóð um $\frac{1}{4}$ hluta útgjaldanna.

2. gr.

Gjöld til uppbótagreiðslna á lífeyri samkvæmt I. kafla laganna, sbr. 1. málsg. 21. gr. þeirra, skulu borin af hlutaðeigandi lífeyrissjóðum með þeim hætti, að hver sjóður sem tilgreindur er á fylgiskjali með samkomulagi Alþýðusambands Íslands, Farmanna- og fiskimannasambands Íslands, Vinnuveitendasambands Íslands og Vinnumálasambands samvinnufélaganna frá 22. júní 1977 um málefni lífeyrissjóða og undirritar samstarfssamning lífeyrissjóða þar að lútandi, skal leggja fram 5% af bókfærðum iðgjaldatekjum sínum á árunum 1980—1984, sbr. 4. gr.

3. gr.

Allir lífeyrissjóðir, sem lögbundnir eru eða njóta viðurkenningar fjármálaráðuneytisins samkvæmt lögum um tekju- og eignarskatt og ekki eiga aðild að samkomulagi því, sem um getur í 2. gr., skulu leggja fram 5% af bókfærðum iðgjaldatekjum sínum á árunum 1980—1984 til að standa undir útgjöldum til lífeyrsgreiðslna samkvæmt II. kafla laganna ásamt uppbót á þann lífeyri, sbr. 22. grein laganna, og sérstakri uppbót á lífeyri samkvæmt II. kafla laga um Lífeyrissjóð bænda.

4. gr.

Séu iðgjöld til lífeyrissjóðs ákveðin hærri en 10% af iðgjaldsskyldum tekjum, skal við ákvörðun framlags samkvæmt 2. eða 3. gr. ekki reikna með þann hluta iðgjalda, sem umfram er 10%. Til frádráttar skulu koma iðgjöld, endurgreidd á árinu eða flutt til annarra sjóða, og ekki skal telja til iðgjalda sérstök aukaframlög vinnuveitenda, svo sem til verðtryggingar lífeyris eða til að mæta halla, sem fram hefur komið við tryggingafræðilega athugun. Að öðru leyti skal framlag reiknað af öllum iðgjaldatekjum að meðtöldum iðgjöldum fluttum til sjóðsins á árinu.